

ἐνέχειον εἰς δὲ τὴν πώλησιν τῶν κτημάτων, χαίρει δικαίωμα ὁ πλειοδοτήσας, καὶ μετὰ ταῦτα ὁ συγγενεῖς καὶ πλησιαστῆς, τούτων τοῦτον καὶ δὲρ φθάρουν τὰ πράγματα τοῦ χρεωστοῦντος διὰ τὰ πληρωθῆσαν τὸ χρέος του, πληρώνεται πρῶτον ὁ ἔχων τὸ ἐνέχειον, δεύτερον ὁ κινήσας ἀγωγὴν πρῶτος διὰ τοῦ Δικαστηρίου διὰ τὸ δάνειον καὶ τούτον ἢ προὶξ τῆς χρεονούσης γυναικός του, οἱ δὲ λοιποὶ δασεισταὶ διαγένονται τὰ μείγατα πράγματα.

*Ἐν Καρυταίνῃ τὴν 19ην Ὁκτωβρίου 1833

*Ο *Ἐπαρχ. Εἰρηνοδίκης Γορτύνης

(Τ.Σ.). *Α. παπαγιαννόπουλος

22. ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΑ

τὴν 28 δεκ. 1833

ἀρ. 1451

*Ἀρ. Πρ. 1725

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν
τῆς *Ἐπικρατείας.

Συμβουλευθέντες προηγουμέρως κατὰ τὴν ὑπὸ ἀρ. 1133 ἐγκύλιον τῆς Γραμματείας ταύτης τοὺς γεροντωτέρους καὶ ὡς πρὸς τὰ τοιαῦτα εἰδημονεστέρους τῆς ἐπαρχίας Φαναρίου, ἐπισυνάπτω τὰς ἀποκρίσεις εἰς ὅλα τὰ ἐν τῇ φημείσει ἐγκυκλίῳ ζητήματα, αἵ δποῖαι εἶναι ὡς ἀκόλουθος.

Εἰς τὸ 1ον

Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐφυλάχθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φαναρίου κατὰ τὸν Νόμον.

Εἰς τὸ 2ον

*Ἐπεκράτησε ἢ συνήθεια τὰ διωρίζωνται ἐπίτροποι καὶ πολλοὶ καὶ δλίγοι καὶ συγγενεῖς καὶ μή.

Εἰς τὸ 3ον

Λέντονται τὰ ἐκποιήσοντα ἀνηλίκων πράγματα ἀκίνητα οὔτε καὶ μὲ συγκάλεσιν οἰκογενειακοῦ συμβουλίου, οὔτε μὲ δικαστηρίου.

Εἰς τὸ 4ον

*Ἐπίτροποι δὲν ἐγίνοντο διὰ τακτικῶν δικαστηρίων ἢ διὰ Μημονικοῦ γραφείου, κηδεμόνες δὲν ἐγένοντο ὅλως διόλον· δι᾽ αὐτὸ τοῦτο, ὅταν φθάρουν εἰς ἥλικιαν δέκα πέντε ἑτῶν ὁ μεγαλύτερος ἀδελφὸς ἀναδέχεται τὴν ἐπιστασίαν τοῦ πράγματος, οἱ συγγενεῖς δύος παρατηροῦν διὰ τὰ μὴν σφαιτερίζεται ἢ οὐσία, ἢτε εἶναι καὶ ἄλλα ἀνήλικα ἀδέλφια.

Εἰς τὸ 5ον

Διετηρήθη ὁ Νόμος, μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς μέρει ἡ ἔξουσία εἰς τὴν μητέρα ἥως οὗ φθάσουν εἰς ἡλικίαν τὰ τέκνα τῆς.

Εἰς τὸ 6ον

Δὲν παρετηρήθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας, ἀλλὰ μέρει εἰς τὴν θέλησιν τοῦ πατρός.

Εἰς τὸ 7ον

‘Ο πατὴρ ἔχει τὴν ἔξουσίαν εἰς τὸν νίοντα του ἐν ὅσῳ ὑπάρχουν εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅταν ὅμως ὑπανδρεύονται ἡ ἀνύπανδροι χωρίζουν ἀπὸ τὸν πατέρα, δὲν ἔξουσιάζονται πλέον οὔτε τὰ τέκνα οὔτε οἱ ἔγγονοι κτλ.

Εἰς τὸ 8ον

Δὲν ἔγεινε πώποτε νίοθεσία εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην.

Εἰς τὸ 9ον

Διετηρήθη ὁ Νόμος καὶ ἄλλη συνήθεια δὲν ὑπάρχει.

Εἰς τὸ 10ον

‘Ἐπὶ Τουρκοκρατίας ὅλαι αἱ ἐκποιήσεις ἐγένετο δὶ ἐγγράφου τοῦ κατῆ καὶ Σπαϊδῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπαναστάσεως ἥως σήμερον γίρονται διὰ συμφωνιῶν καὶ μαρτυριῶν.

Εἰς τὸ 11ον

Διετηρήθη ὁ Νόμος.

Εἰς τὸ 12ον

‘Ομοίως κατὰ τὸν Νόμον

Εἰς τὸ 13ον

Καμία συνήθεια δὲν ὑπῆρξε, εἰ μὴ ἐφυλάχθη ὁ Νόμος

Εἰς τὸ 14ον

Δὲν ἐφαρμόζεται μὲ τὸν Νόμον, ἀλλὰ καθεὶς τὸ πρᾶγμα του τὸ θέπτει ὑποθήκην καὶ λαθραίως καὶ φανερῶς.

Εἰς τὸ 15ον

‘Ἐφυλάχθη ὁ Νόμος

Εἰς τὸ 16ον

‘Ως πρὸς τὸν δανειστὰς εἶναι τὸ ἴδιον δικαίωμα καὶ εἰς τὸν πρώτους καὶ εἰς τὸν ἔσχάτους περὶ δὲ προικὸς ἀνηλίκων ἐφυλάχθη ὁ Νόμος.

Ἐν Ἀνδρισσαίη

Τὴν 25 ὁκτωβρίου 1833

‘Ο Εὐπιθέστατος Εἰρηνοδίκης

‘Ἐπαρχίας Φαναρίου

(T. Σ)

Γιαννάκης Ν. Τζενέτος

‘Ο προσ. Γραμματεὺς

‘Ιωάννης Δημητρακόπουλος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΔΩΗΝΩΝ